

แนวทางการปฏิบัติราชการที่ดี จากหลักกฎหมาย

ประจำเดือนกันยายน พ.ศ. 2568

โทษถึงไล่ออก! ผู้บริหารสถานศึกษาทุจริตเงินอุดหนุนและจัดทำเอกสารเท็จ...

เรื่องนี้มีประเด็นว่า... นายเอ (นามสมมุติ) ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และถูกไล่ออกจากราชการ กรณีทุจริตนำเงินส่วนต่างไปโดยมิชอบ ดังนี้ 1.เงินส่วนต่างจากการ เบิกจ่ายเงินค่าอาหารกลางวัน 26,390 บาท 2. เงินคงเหลือจากการถอนเงินเพื่อจ่ายค่าจ้างครูสอน 10,000 บาท 3. เงินคงเหลือจากการถอนเงินเพื่อจ่ายค่าสาธารณูปโภค 620 บาท รวมเป็นเงินจำนวน 37,010 บาท และได้ถอนเงินอุดหนุนของโรงเรียนหลายครั้ง รวมเป็นเงินกว่า 168,850 บาท เพื่อนำไปใช้จ่ายในการปรับปรุงซ่อมแซมอาคารและสิ่งต่าง ๆ โดยไม่มีหลักฐานการจ่ายเงินในขณะนั้น และมีการจัดทำหลักฐานการเบิกจ่ายขึ้นมาในภายหลังซึ่งพยานหลักฐาน โดยเฉพาะถ้อยคำของผู้รับจ้างและพยานในโครงการอาหารกลางวัน ยืนยันว่าเอกสารหลักฐานการเบิกจ่ายบางส่วนเป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นมาในภายหลัง ไม่ใช่เอกสารที่มีอยู่ตั้งแต่ต้น และเมื่อพิจารณาพฤติการณ์ของนายเอตั้งแต่ที่หน่วยตรวจสอบภายในเข้าตรวจสอบ ตลอดจนในชั้นสอบสวนที่คณะกรรมการสอบสวน ได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และเปิดโอกาสให้ชี้แจงแสดงพยานหลักฐานหักล้างข้อกล่าวหาแล้ว แต่กลับไม่ได้แสดงหลักฐานการเบิกจ่ายใดๆ เพื่อหักล้างข้อกล่าวหา จนระยะเวลาล่วงเลยมาเกือบ 6 เดือนและกระบวนการสอบสวนได้เสร็จสิ้นลงแล้ว นายเอจึงได้มีหนังสือจัดส่งหลักฐานมาหักล้างข้อกล่าวหาดังกล่าว จึงเชื่อได้ว่าเอกสารหลักฐานดังกล่าวเป็นเอกสารที่ไม่ได้มีอยู่ตั้งแต่ต้น แต่จัดทำขึ้นมาภายหลัง

ศาลปกครองสูงสุด.. พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พฤติการณ์ของนายเอถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มีควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจ ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล ประมาทเลินเล่อหรือขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการอันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยร้ายแรง ตามมาตรา 84 วรรคสาม มาตรา 85 วรรคสอง และมาตรา 94 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 คำสั่งที่สั่งลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อบ. 25/2562)

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง : พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547

มาตรา 84 วรรคสาม “การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มีควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง”

มาตรา 85 วรรคสอง “การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล ประมาทเลินเล่อหรือขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง”

มาตรา 94 วรรคสอง “การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยร้ายแรง”

ขอขอบคุณข้อมูลจากเว็บไซต์สำนักงานศาลปกครอง

SCAN ME

www.loei2.go.th

042-810905-6 ต่อ 20

จัดทำโดยกลุ่มกฎหมายและคดี

นางสาวดวงดาว แก้วกาญจน์ นิติกรปฏิบัติการ

นายสายันท์ ทองแท้ นิติกรชำนาญการพิเศษ

รายละเอียดกฎหมายที่เกี่ยวข้อง